

2739

Nenuilstanti kova - mūsų kelias į laisvę

VYKDOMOSIOS TARYBOS UŽSIENIŲ REIKALŲ TARNYBOS VALDYTOJAS PROF. J. BRAZAITIS AKTUALIAISIAIS KLAUSIMAIS

ELTOS bendradarbis kreipėsi į Vykdomosios Tarybos Užsienių Reikalų Tarnybos Valdytoją prof. J. Brazaitį, ar jis nesutiktų painformuoti pasaulio lietuvius apie dabartinę tarptautinę Lietuvos išlaisvinimo eigą bei artimuosius uždavinius.

1. Kokiom prielaidom yra pagrįsta kova dėl Lietuvos išlaisvinimo ir kaip reikia vertinti tarptautinę šio meto padėtį?

Lietuvos išlaisvinimas remiasi dviem pagrindinėm prielaidom: 1) Rytų ir Vakarų interesų priešingumais ir iš to einančiu konfliktu; 2) lietuviškųjų jėgų budrumu, pasirengimu ir veikliu įsijungimu į Vakarų akciją.

Rytų — Vakarų santykių barometras nervingai šokinėja. Po mėginimų susiprasti Vakarai nedviprasmiškai ėmė rikiuoti savo jėgas, pirmoj eilėj ūkiškai stiprindami ir kariškai ginkluodami Vakarų Europą. Nevisi Europos punktai duodasi stipriami. Pietų Europa, kuri turėjo būt europinės galybės atrama, nepateisina dėtų vilčių. Jos vietoj europinio pasipriešinimo centru parversti Vokietiją trukdo dar neišgyventas nepasitikėjimas, kurį dar labiau sustiprino pačių vokiečių provokaciniai ultra nacionalistiniai balsai. Jugoslavija, Turkija, Ispanija yra realios pajėgos, kurios norima įtraukti į pasipriešinimo ratą, bet kuriom dėl vieno ar kitų priežasčių dar nedrįstama rodyti galutinio pasitikėjimo. Tuo būdu Europos atskiros jėgos savo smulkumu, savo vidaus suglebimu, savo lokalinio pobūdžio problemom, nustelbiančiom visus bendruosius interesus, nėra pasirenkusios didžiajai misijai — pasipriešinti bolševikiniam Rytų imperializmui. Tikimasi šis visas palaidas jėgas apjungti, ir tą jų n g t i n ė E u r o p a paversti pasipriešinimo atrama. Tenka laukti, iki tas lėtai einančio

apjungimo vyksmas duos vaisių. Laukimas — ne santykių tarp Rytų ir Vakarų išsilyginimo, bet Europos įsijungimo, sustiprėjimo ir pasirengimo — yra būdinžasis ženklas Vakarams.

2. Jei Vakarai tebėra laukimo ženkle, tai kokiam ženkle yra Rytai?

Šitokiame Rytų — Vakarų santykių fone nustojo prasmės lig šiol tų dviejų galybių užimtos pozicijos Pabaltijo reikalui. Nustojo prasmės sovietinės pastangos tarptautiniame santykiavime legalizuoti sovietines Baltijos respublikas. Metę šias pastangas, sovietai intensyviai stengiasi Baltijos valstybes faktiškai likviduoti, gyventojus paskubintai deportuojant, teritoriją apgyvendinant nelietuviais, administracinę santvarką pritaikant rusiškam šablonui, gyvenimo lygį nužemus iki sovietinio. Jei sovietai Lietuvoje išardė ežias tarp vieno ūkininko žemės ir kito, kad padarytų kolchozą, tai šiandien jie lygiai stengiasi išardyti sienas ir tarp Sovietų Sąjungos ir Baltijos valstybių, darydami, kaip caro laikais, edinujų — nedielimujų. Totalinis jungimas į Rytus.

3. O Vakarų laikymasis Baltijos valstybių atžvilgiu pagerėjęs, pablogėjęs ar nepakitęs?

Vakarai nustojo saugoję taip rūpestingai anksčiau laikytą tylą Pabaltijo reikalui. Baltijos kraštai Vakarų lūpose jau virsta kaltinimu Sovietų Sąjungai. Genocido reikalui padaryti žygiai paskutinėje JTO sesijoje rado didesnio atgarsio nei anksčiau. Jungtinėms Valstybėms ratifikuojant genocido konvenciją lietuviai virto vienu iš svarbių oficialiai apklaustų liudininkų dėl sovietų vykdomo genocido.

Baltijos kraštus Vakarai jau linkę laikyti vakarietiškos šeimos nariais. Lietuviai, latviai, estai priimti pilnateisiais Europinio Sąjūdžio

nariais. Mūsų partijos jau įeina į tarptautinius savos krypties grupių sambūrius. Socialdemokratai dalyvauja BISE (rytų ir centro Europos socialistų susivienijime) ir tarptautiniame socialistų sąjudyje Europos Unijai remti. Mūsų liberalai dalyvauja liberalų internacionale (Union Libérale Mondiale). Krikščionys demokratai priimti į NEI (Nouvelles Equipes Internationales). Lietuviai žurnalistai dalyvauja laisvųjų žurnalistų kongrese Londone (1949). Lietuviai atstovai pilnateisiais nariais dalyvavo tarptautiniame katalikų žurnalistų suvažiavime Italijoje (1950). Į Lietuvą pradama žiūrėti kaip į tokį Vakarų šeimos narį, kuris gali pasirodyti ne tik stebėtoju užčiaupta burna, bet ir su pozityviais inais tarptautiniame gyvenime bei jo problemų sprendime. Iš viso to eity išvada, kad Baltijos valstybės Vakaruose yra susilaukusios daugiau dėmesio ir pripažinimo.

4. Ar šis Baltijos kraštų ir konkrečiai Lietuvos integravimas į Vakarus lig šiol ėjo be kliūčių ir sunkumų?

Lietuvos lygiai ir kitų Baltijos kraštų įsijungimo į Vakarus procesas neina savaimė. Niekas atvirų durų mums nelaiko. Reikia išsikvoti. Reikėjo kietai pakovoti, iki jeita į europinį kultūros kongresą (1949), o per jį į Europinį Sąjudį. Ir katalikų žurnalistų kongresas nenorom atidarė mūsų kiam savo duris. Darant pastangų į NEI tekę pasakyti: arba mes pilnateisiai, arba mum visai nereikia... Liudininkais į Jungtinių Valstybių senato komisiją genocido konvencijos ratifikavimo reikalams pasisekė prasimušti tik didelėmis ALTO atstovų pastangomis. Pastangos, nuolatinės pastangos.

5. Ar ir kokio poveikio Lietuvos laisvinimui turi intensyviai vykdomas tremtinių perkėlimas iš Europos į užjūrius?

Mūsų pastangų intensyvumui negalėjo neatsiliepti masinė emigracija. Dėl emigracijos sumažėjo (bent laikinai) darbui būtinos lėšos ir darbui reikalingi žmonės. Vistiek per tą laiką nebuvo praleistas nė vienas momentas, kur mūsų byla galėjo būti pajudinta. Tam reikėjo sutelkti visas likusias jėgas ir lėšas.

6. Koki Lietuvos ir lietuvių tautos atžvilgiu pagrindiniai konkretūs artimiausio meto uždaviniai?

Palankėjanti tarptautinė dirva labiau įprasmina mūsų pastangas, bet sykiu ir labiau visus mūs įpareigoja. Įpareigoja neatleisti jėgų pagrindinėm mūsų veiklos kryptim: aliamuoti ir kovoti dėl kankinamo ir naikinamo krašto, eiti į Vakarų šeimą ir per ją veikti, keliant Lietuvos ir lietuvių vardą aktyviu pozityviu dalyvavimu Europos problemų sprendime, mūsų šias paverčiant europinėmis; organizuojant pasaulio lietuvių vieningą bendruomenę ir ją paverčiant nuolatiniu šaltiniu materialinių ir moralinių jėgų kovai dėl krašto, dėl tautos potencialo išlikimo, dėl lietuvių kultūros palaikymo ir ugdymo.

7. Kaip geriausiu būdu šių uždavinių vykdymą gali įsijungti eilinis pilietis lietuvis?

Kaip lig šiol, taip ir ateity Lietuvos laisvinimo ir lietuvių tautos išlaisvinimo kova vadovaujantiems organams būtų nepakeliamas, jeigu toje kovoje vadovaujančiųjų organų neparemtų visi laisvojo pasaulio lietuviai. Čia didžiausį vaidmenį yra suvaidinę Jungtinių Valstybių lietuviai. Paskutiniu metu jų eiles žymiai papildė naujieji Amerikos lietuviai, buvę tremtiniai. Visiems pasaulio lietuviams, o pirmiausia tiems, kurie tik neseniai iš Europos yra nukilę anapus vandens, taikomas tas pats, kaip seniau prašymas:

1. populiariinti ir vykdyti vadovaujančiųjų organų (Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto, Vykdomosios Tarybos, Amerikos Lietuvių Tarybos) sumanymus tarp lietuvių;

2. populiariinti Lietuvos laisvinimo reikalą ir konkrečiais atvejais vadovaujančiųjų organų sugestijas tarp svetimųjų, jų spaudoje ir visuomenėje;

3. įvesti Vokietijoje tarp tremtinių prigijusių nuolatinių apsidėjimą inais į Tautos Fondą Lietuvos laisvinimo reikalui.

Tik glaudus visų lietuvių bendradarbiavimas įgalins ištesėti mūsų veiklą, iki Rytų — Vakarų santykiai ilgai išsirutulios į Lietuvai išlaisvinti reikalingą fazę. — baigė Vykdomosios Tarybos Užsienių Reikalų Tarnybos Valdybos prof. Brazaitis.

(ELTA)

MININT JO 11-KOS METŲ APVANIKAVIMO SUKAKTĮ

Popiežiaus galybė

Pasakojama, kad Stalinas, norėdamas pažeminti Popiežių, vienam amerikoniui, kuris jam kalbėjo apie moralinį Kristaus Vietininko pajėgumą, užklausk pašiepiančiai: "Kiek divizijų Popiežius turi parengęs karui?"

Popiežius neturi nei vienos divizijos. Yra tik garbės sargyba, kurioje tarnauja šveicarai. Bet moralinė Bažnyčios galia yra tokia, jog galėtų pajudinti kalnus. Jai kuriantis nebuvo politinių ar socialinių burtininkų, kurie skelbtų prievartavimą ir revoliuciją, bet buvo Kristus — vargdienių ir bedalių brolis, taikos ir atleidimo žmogus, meilės ir laisvės skleidėjas. Kuo gali pasirodyti Marksas, Leninas, Stalinas ir visi jiems panašūs? Ką jie gali duoti išvargusiai žmonijai?

BAŽNYČIOS PASLAPTIS
Šventoje misijoje, kurią atlieka Popiežius, yra nuostabi Bažnyčios galybės ir gyvybės paslaptis. Bažnyčiai anebūtų taip galinga ir gyva, jei ji neatsokytų į gy-

vybinius žmogaus reikalavimus, jei neturėtų Evangelijos kaip dešimt Dievo įsakymų.

Šalia Bažnyčios ir jos Vado stovi visas krikščioniškasis pasaulis, likęs ištikimam tikrajam liberalizmui, gimuliam iš Reformos, pravestos Šventųjų Bažnyčios Tėvų. Krikščioniškoji etika yra tikrosios demokratijos pamatas, nes lygybė, kurią Bažnyčią skelbia, yra būtina pačios visuomenės išsilaikymui. B. M.

NAUJAS ANGLŲ MINISTERIŲ KABINETAS

Londonas. — Darbo partija vos-ne-vos laimėjusi rinkimus prieš kelias dienas paskelbė ir naująjį ministrų kabinetą. Clement Attlee pirmininkaujant, jis yra tokios sudėties: užsienių reikalų ministeris — Ernestas Bevinas, izdo kancleris — Cripps, ekonominio planavimo min. — H. Gaitskell, sveikatos min. — A. Bevanas, krašto gynybos min. — E. Shinwell, sausumos kariuomenės min. — J. Strachey, maitinimo min. — M. Webb, karo ministeris Noel Baker.

Kaip matyti naujieji portfeliai atiteko daugiausiai tiems patiems senojo kabineto ministeriams. Tik kai

Clevelando žinios.

šiam iš Reformos, pravestos Šventųjų Bažnyčios Tėvų. Krikščioniškoji etika yra tikrosios demokratijos pamatas, nes lygybė, kurią Bažnyčią skelbia, yra būtina pačios visuomenės išsilaikymui. B. M.

Turinyje

Kryžių Lietuva Vokietijoje. Raganius. Tautų kalėjimas. Lietuviai pasaulyje. Sovietų laivynas Baltijoje. Pittsburgho naujienos.

Ernest Bevin ir Clement Attlee, didieji darbiečių vadai tariasi kaip tvarkyti politinį Anglijos gyvenimą, gavus tokia menką balsų persvara

